

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

**Corona-
editie** (quintus)

© Koen Andries

62ste jaargang nr. 2 – juni 2021

vtbkultuur.be
met een knipoog

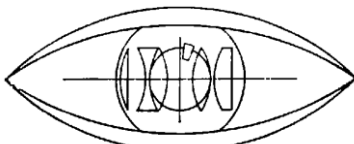

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

Koninklijke

OVU 8
CVB149
Belfius
IBAN BE03 0682 1455 0384
BIC GKCCBEBB

vtb

Fotoclub

Evergem

Website: www.fotoclubevergem.xara.hosting/index.htm
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER	SECRETARIS	PENNINGMEESTER	PUBLIC-RELATIONS
Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	Christine Van de Velde	Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 fotografie.andries @gmail.com

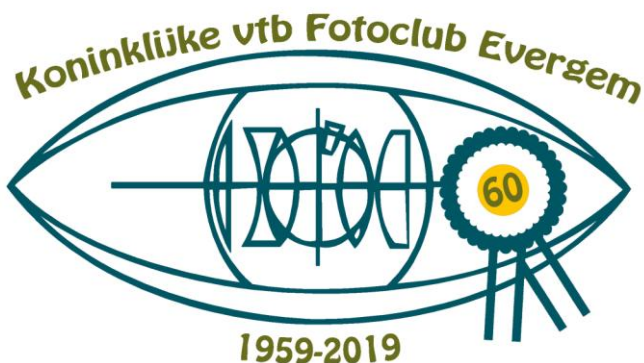
Disclaimer.

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of gereproduceerd op eender welke wijze, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de auteur(s) en/of de redactie.

Activiteitenkalender

Gezien de huidige stand ivm Covid, is het momenteel onmogelijk om de vergaderdata te voorspellen.			
Een aparte mail volgt met data naargelang de toegelaten maatregelen.			
		26/11/2021	62 ^{ste} Fototentoonstelling
		27/11/2021	62 ^{ste} Fototentoonstelling
		28/11/2021	62 ^{ste} Fototentoonstelling

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

Editoriaal - En we zijn er nog altijd niet van af... (tertius)

Wat moet ik hier blijven neerpennen? Deze opmerking van de vorige Camera geldt nog steeds. Hoedanook worden de onderwerpen waarover de schrijfsels in dit stukje gaan, steeds zeldzamer.

Een lichtpunt is de evolutie van de epidemie. Gelukkig blijken we nu toch wel op het goede spoor te zitten, nadat we iedere valkuil die zo een pandemie met zich brengt hebben doorstaan, soms zelfs iets teveel opgezocht (vind ik dan).

We leven in de goede hoop dat we vanaf september onze vrijdagavond bezigheid weer zullen kunnen opnemen. Al blijft dit voer voor discussie. Daar zijn een tweetal hoofdredenen voor.

Zo blijken de digi-vergaderingen zo goed mee te vallen, dat we misschien kunnen overwegen om wel nog iedere week te vergaderen, maar slechts om de twee weken een fysieke bijeenkomst te houden.

We zouden dan de foto's digitaal bespreken, zoals we nu gewoon zijn om dan op de andere weken enkel de geprinte foto's van commentaar te voorzien. Uiteraard kunen we op deze regel uitzonderingen maken naargelang de noodzaak, zoals het plannen van onze tentoonstelling of de selectie maken van wat er op de tentoonstelling zal te zien zijn.

Een andere reden is de wispelturigheid van de zaaluitbater. Ik had het genoeg om hem te ontmoeten op de wekelijkse zaterdagmarkt in Evergem en daar gaf hij de indruk dat hij het volledige gewicht van de covid-toestand zelf moest dragen.

Aangezien men in De Burggraeve nu ook warme maaltijden serveert, was hij (volgens zijn bewering) verplicht om een nieuwe keuken te plaatsen (of een uitbreiding van de bestaande, dat is me niet zo duidelijk). Hij heeft dus een gedeelte van onze zaal ingepikt, zodat we over nog minder ruimte beschikken dan we al hadden. Dat zou (met de klemtoon op zou) misschien geen probleem zijn. Zoveel leden telt de fotoclub niet meer. Een iets kleinere ruimte zou dus kunnen volstaan.

Hoe dan ook moet dit in levenden lijve bekeken worden hoe de situatie ter plekke is. Christine en Koen hebben me beloofd om daar werk van te maken en te gaan kijken hoe het er nu uit ziet.

Dit alles zal eerst in het bestuur bekeken worden en wordt daarna aan jullie voorgelegd. Waarbij het geenszins de bedoeling is om jullie nieuwe dwingende regels op te leggen. Er zal voldoende tijd en ruimte zijn om jullie argumenten op tafel te leggen zodat we samen kunnen beslissen wat er ons in de toekomst te doen staat.

We kunnen dus beginnen werken aan onze 61ste tentoonstelling van 2020 die in november 2021 opgesteld zal worden. De definitieve data hiervoor zijn 26, 27 en 28 november.

Eens dit achter de rug zal onze volgende tentoonstelling er vliegensvlug zijn. Wanneer deze doorgaat is nog onderwerp van discussie binnen het bestuur. Door de nieuwe data van de Culturele 14-daagse in 2022 zou het misschien gepast zijn om onze tentoonstelling te houden tijdens deze periode. We zouden dan verhuizen van het 1ste weekend van april naar het laatste weekend van maart. Maar daarover later uiteraard meer.

Rest mij enkel om jullie een prettige verlofperiode te wensen. Voor diegenen die plannen om naar het buitenland te gaan: informeer jullie goed want op het moment van dit schrijven is het nogal een soep met alle maatregelen en documenten die de verschillende landen toepassen en die zelfs kunnen verschillen binnen het land zelf, zoals in Duitsland (ik spreek hier letterlijk uit ondervinding).

Freddy

Nieuws uit Japan

Opnieuw de Covid-19 Pandemie

De berichten in de kranten over Japan zijn jammer genoeg waar. Slechts 5% van de bevolking is gevaccineerd nu per 27 mei en het zijn meestal dokters en verpleegsters die eerst aan de beurt kwamen, wat eigenlijk wel logisch is. Er is nu een mogelijkheid om een vaccinatie-afspraken te maken per telefoon of via internet maar er is een twee-maanden lange wachtlijst. Ik zal waarschijnlijk in juli aan de beurt komen, als alles goed gaat.

De ziekenhuizen hier liggen overvol met Covid-19 patiënten en hebben een tekort aan zowel bedden als ventilatoren. De oververmoeide dokters waarschuwen tegen een ineenstorting van de gezondheidszorg en zijn tegen het houden van de Olympische Spelen. Vooral in de provincie Osaka, waar ik woon, is het aantal besmettingen sterk toegenomen met 3.849 nieuwe gevallen in de week van 17-22 mei. Dat is vijf keer meer dan drie maanden geleden.

Er is veel protest tegen de Olympische spelen hier in Japan, met meer dan 60% van de bevolking die er tegen is. Maar het schijnt dat het Olympisch Comité de beslissingen neemt, niet de Japanse overheid. De Olympische Spelen zouden 70.000 tot 80.000 atleten, trainers en verzorgers van overal in de wereld naar Japan brengen. Japan is er niet in geslaagd de Engelse variant van het virus te stoppen en de dokters vrezen voor een verspreiding van de Indische variant van het virus, varianten die zich nog gemakkelijker verspreiden.

Het Internationaal Olympisch Comité (IOC) schijnt nu aan het werk te zijn om extra dokters en verpleegsters van de deelnemende landen naar Japan te brengen om de Japanse gezondheidszorg niet nog meer te belasten. Het IOC wil de spelen laten doorgaan met extra veiligheidsmaatregelen die het zouden beletten voor de buitenlandse atleten en teams zich met het Japanse publiek te vermengen. Maar ik geloof niet dat dit mogelijk zal zijn om de eenvoudige reden dat die mensen ook moeten eten. Zelfs als ze niet naar restaurants kunnen gaan, zullen er toch plaatselijke mensen nodig zijn om het Olympisch dorp te bevoorraden en in leven te houden. Een virus verspreidt zich heel snel en ongemerkt en in een paar dagen of een week, zouden er honderden of zelfs duizenden nieuwe besmettingsgevallen kunnen zijn.

Japan heeft nu al 719.000 Covid-19 besmette patiënten. Dit is lager dan veel andere landen maar een groot deel van het land is nog steeds onder een noodtoestand die de meeste restaurants en winkels gesloten houdt. De supermarkten zijn allemaal open en worden druk bezocht want we moeten natuurlijk allemaal eten elke dag. Het regenseizoen begon hier op 21 mei en zal duren tot half juni. Iedereen draagt een masker, iets wat in de komende hete zomermaanden met de hoge temperaturen tot 40 graden en de tropische vochtigheidsgraad niet erg prettig zal zijn.

Zo, dat is al het nieuws dat ik heb over Japan, het covid-19 virus en de Olympische Spelen. Volg maar in de krant om te zien hoe het allemaal afloopt.

Beste Groeten van,

Julien

Nvdr:

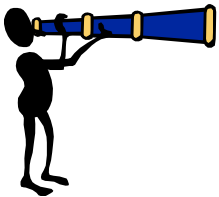
Ik had op Canvas gehoord dat de Japanners principieel tegen een vaccinatie zijn.

Hier het antwoord van Julien over mijn opmerking:

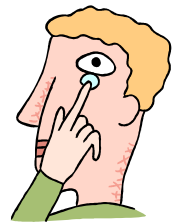
Ik geef nog les aan volwassenen en iedereen hoopt snel aan de beurt te komen voor de vaccinatie. Dus dat Japanners geen vaccin willen is dan ook compleet uit de lucht gegrepen.

Geloof de kranten daar maar niet.

De protesten tegen het houden van de Olympics worden sterker, maar zoals ik al schreef, het is niet de Japanse overheid die beslist maar het IOC en die schijnen zich niet te bekommeren om de gevaren. Natuurlijk niet want ze wonen in Zwitserland.

In de voetsporen van John: ~~Verhalen uit Fotoclubland~~ Verhalen uit “Corona”-land

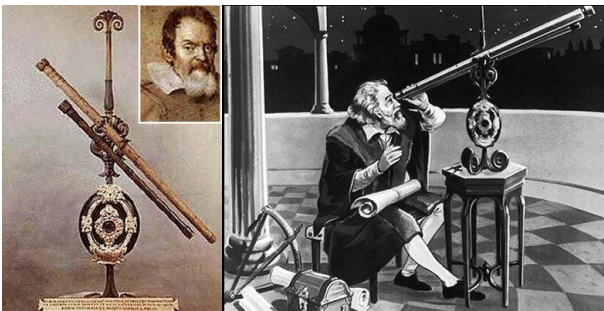

Om het eens over lenzen te hebben

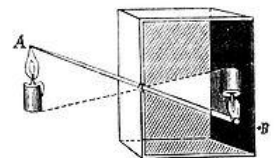
Mijn artikel over beeldsensoren in de *CO van september 2020* eindigt met de doodoener dat een goede lens ook nuttig kan zijn. Waarvan akte. Vandaar de aanleiding tot dit verhaal. Dat zal bij sommige passages misschien nogal theoretisch klinken, maar ik ben van mening dat de geometrische optica de basis is en kan helpen om een en ander te duiden (op voorwaarde dat ik klare taal heb geschreven natuurlijk).

Vroeger

Als we terugblikken in de tijd dan stellen we vast dat lenzen initieel werden ‘ontdekt’ en toegepast voor brillen en verrekijkers. Galilei hoort in 1609 van deze uitvinding, welke naar alle waarschijnlijk is toe te schrijven aan de Middelburgse brillenmakers Zacharias Janssen en Hans Lipperhey. De Italiaan uit Pisa verbetert ‘de Hollandsche kijcker’ en maakt zijn eigen telescoop die niet drie maar twintig keer kan vergroten. Hij richtte het instrument naar de sterrenhemel, wat meteen een ‘wowreactie’ moet hebben uitgelokt. Hij verschoot er zelf van. Een nieuw tijdperk van astronomische waarnemingen was aangebroken.

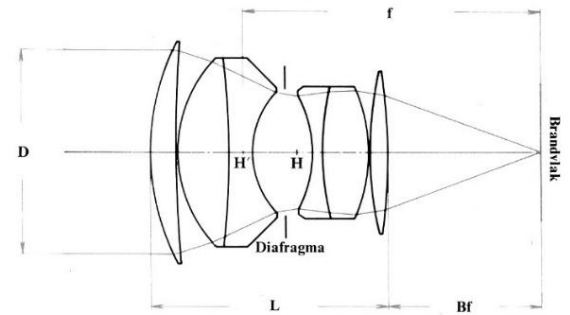

Toen Joseph Nicéphore Niépce in 1816 de eerste foto maakte kwamen er zelfs geen lenzen aan te pas. De *camera obscura* was een gesloten doos met één enkel gaatje erin geprikt. Dit principe van fotograferen is in de loop der jaren eigenlijk nooit veranderd. Het gaatje van de doos heet nu een lens en de lichtgevoelige achterwand is tegenwoordig een lichtgevoelige elektronische beeldsensor.

Een lenzenstelsel...

Bij onze moderne apparatuur hoort uiteraard een lens. Die is wel deskundig samengesteld uit meerdere lenzen. In de optica verstaat men onder de term lenzenstelsel een groep lenzen waarvan de componenten zodanig op elkaar zijn afgesteld dat zij elkaars afbeeldingsfouten zo goed mogelijk compenseren. En dat in functie van de beoogde toepassing. Tiens, lenzen zijn ook een bron van afbeeldingsfouten? En over die fouten gaan we het in dit schrijfsel even hebben. Tja, zo zie je maar dat niets (of niemand) op deze wereld perfect is.

Nochtans hebben we in deze welvarende tijden de luxe om te kunnen kiezen uit een brede waaier kwalitatief goede producten, zowel voor de gevorderde amateur (zijn wij dat?) als voor de professionele fotograaf.

... met fouten

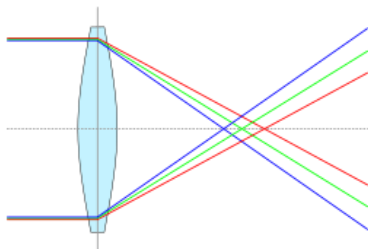
Ondanks het mooie commerciële aanbod van lenzen, vertoont een lens een aantal gebreken inherent aan de breking van het licht tussen verschillende materialen. Zo leert ons de optica.

Een aantal lensfouten of aberraties op een rij:

Chromatische aberratie

Wanneer licht door een optisch afbeeldingssysteem gaat, moeten alle stralen uit één punt in het voorwerp idealiter samenkomen in één punt in de afbeelding. Stralen met verschillende golflengten (voor ons belangrijk tussen rood en blauw in het zichtbare deel van spectrum) zullen vanwege de dispersie echter in verschillende afbeeldingspunten gefocust worden. Dit effect is vaak erger aan de randen van het beeld dan op de optische as van het afbeeldingssysteem.

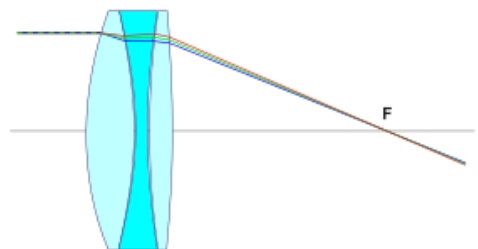
Chromatische aberratie kan zich op digitale kleurenfoto's uiten als bijvoorbeeld blauwe randjes langs plekken met hoog contrast.

chromatische aberratie

op een foto en correctie met een apochromatisch lenzenstelsel

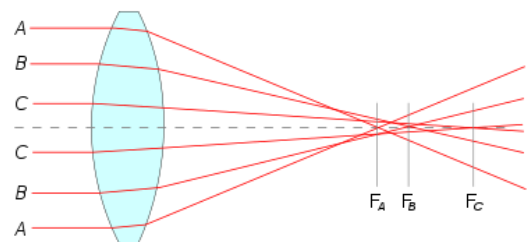

Correctie

Bij een apochromaat of apochromatisch lenzenstelsel wordt de chromatische aberratie zo veel mogelijk gecorrigeerd, zodat de brandpuntsafstand zo min mogelijk van de golflengte afhangt. In de oorspronkelijke betekenis is een apochromatisch lenzenstelsel zodanig berekend dat de brandpuntsafstand voor drie golflengten in het zichtbare gebied gelijk is. In de praktijk zullen voor de lenzen van een apochromaat ten minste drie verschillende glassoorten worden gebruikt.

Sferische aberratie

Is de afbeeldingsfout van een lens die ontstaat doordat bij een zuivere bolvorm parallelle lichtstralen die op verschillende afstanden van de optische as binnenvallen, niet in hetzelfde brandpunt samenvallen.

Correctie

Deze fout kan (gedeeltelijk) worden ondervangen door lenzen niet bolvormig maar asferisch te slijpen. Bijvoorbeeld parabolisch. Maar lichtstralen die op dergelijke lenzen schuin invallen komen nog steeds niet samen in één brandpunt. Dit is vooral vervelend bij telescopen. Lenzenstelsels voor fotografie kunnen ook zo worden samengesteld dat sferische aberratie wordt vermindert.

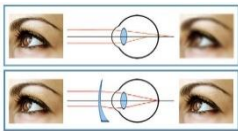
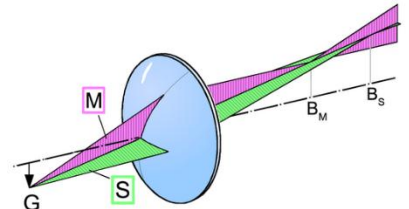
Praktisch hebben doorsnee fotografen er niet veel last van en kan het euvel eventueel extra worden bestreden middels het kiezen van een kleine(re) diafragmaopening. Als je in de schets hierboven lijn A 'wegknijpt' dan is het duidelijk dat de dispersie van brandpunten kleiner wordt.

Astigmatisme

Men spreekt van astigmatisme als een lens of lenzenstelsel voor stralen in een horizontaal vlak [S] een andere brandpuntsafstand [B_S] heeft dan voor stralen in een verticaal vlak [M en B_M]. Een praktisch voorbeeld: stel dat het voorwerp de vorm van een kruisje (+) heeft, dan wordt het horizontale lijntje op een andere afstand scherp afgebeeld dan het verticale lijntje.

Nogmaals in de praktijk ondervinden fotografen met kwalitatief goede lenzen hiervan geen hinder.

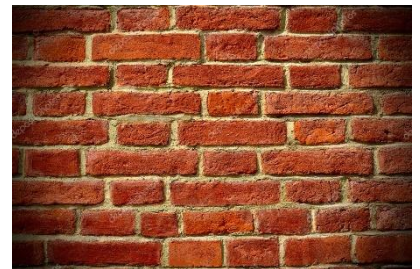
Medische noot: astigmatisme komt nog al eens voor bij de lens van het menselijk oog. Een bril of lens, opzettelijk tegengesteld aan het oog astigmatisch gemaakt, lost veelal het onscherpe zicht op.

Vignettering

Zonder lens die het effect corrigeert is er per definitie altijd vignettering. Schuin invallend licht door de diafragmaopening zal altijd zwakker zijn dan licht dat loodrecht door de opening gaat. Bovendien zal het licht ook schuin invallen op de vlakke digitale sensor. Het effect is meer uitgesproken bij opnames met een goothoeklens.

Lenzen van goede kwaliteit zijn gecorrigeerd voor vignettering. Indien het zich in specifieke gevallen toch voordoet, beschikken beeldverwerkingsprogramma's over tools om vignettering weg te werken.

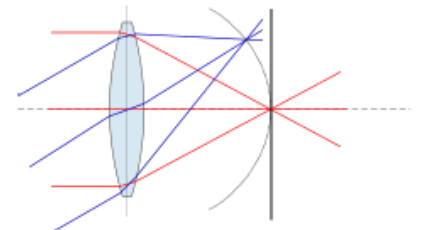

Beeldveldwieling

Men spreekt van beeldveldwieling als van een vlak object een beeld gevormd wordt dat niet vlak is maar gekromd. Hoe verder een beeldpunt van de optische as verwijderd ligt, des te sterker is het naar voren of naar achteren verschoven. Het 'beeldvlak' wordt dus niet vlak weergegeven. Het is zo niet mogelijk om op een vlakke beeldsensor overal een scherp beeld te krijgen. Als op het midden wordt scherp gesteld, is de rand onscherp en andersom.

andersom.

Met de formaten waarmee wij werken hebben wij in de regel geen last van dit fenomeen. Deze afwijking is wel relevant bij de optica van telescopen. Zo is de beeldsensor van ruimtetelescoop Kepler niet vlak maar aangepast aan het gewelfde beeldveld van de telescoop.

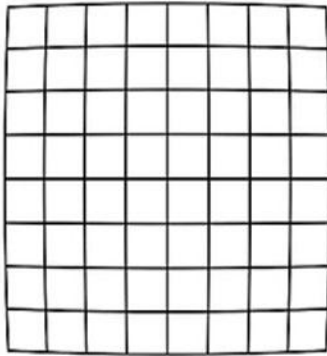
Het door de lens gevormde beeld (de grijze boog) wijkt af van een vlak oppervlak (de verticale lijn). Het effect is hier overdreven

Vertekening

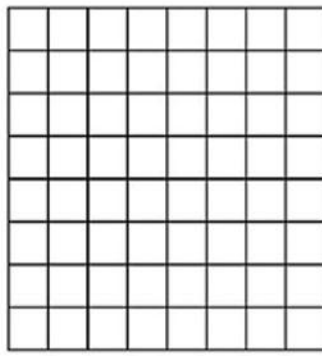
Van een lenzenstelsel wordt verwacht dat het de driedimensionale ruimte op een tweedimensionaal plat vlak afbeeldt met inachtneming van lijnperspectief. Wanneer een voorwerp met rechte lijnen door een lenzenstelsel wordt afgebeeld blijkt er echter meestal sprake van kleine afwijkingen van dit perspectief. Het heet **tonvormige vertekening** wanneer de zijden van een zuivere rechthoek in de afbeelding naar buiten

welven (bol staan), en het wordt **kussenvormige vertekening** genoemd wanneer de zijden naar binnen krommen (hol staan).

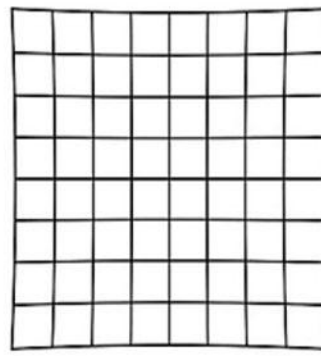
Als illustratie hieronder de afbeeldingen van een vierkant raster:

5 % tonvormige vertekening

perfect rechtlijnig

5 % kussenvormige vertekening

In de praktijk komt het vaak voor dat een objectief beide soorten vertekening heeft. Een rechte lijn bij de rand van het beeldveld wordt dan enigszins golvend afgebeeld: licht tonvormig in het midden en licht kussenvormig in de hoeken.

Groothoeklenzen neigen naar tonvormige vertekening (in sommige gevallen kan deze vertekening gewild zijn), terwijl telelenzen kussenvormige vertekening kunnen vertonen. De mate waarin hangt af van de kwaliteit van het materiaal.

Om af te ronden

Bij het uitoefenen van onze hobby staan we gewoonlijk niet stil bij deze aberraties. En dat hoeft ook niet. Het is het resultaat wat telt! Gelukkig maar.

Anderzijds ben ik van oordeel dat af en toe enige technische achtergrondinformatie met betrekking tot de hardware in onze handen nuttig kan zijn. Het zal maken (zo hoop ik toch) dat we onze opnames kritischer bekijken. Het niveau van kwaliteit en de mate van voldoening kan er maar door worden opgekrikt.

De rode draad doorheen het hele verhaal maakt nogmaals duidelijk dat de kwaliteit van ingezet materiaal - onder andere - zo zijn belang heeft. Maar daarvan moet ik jullie niet overtuigen. Daarmee sla ik een open deur in. En die deur ga ik nu sluiten...

Herman

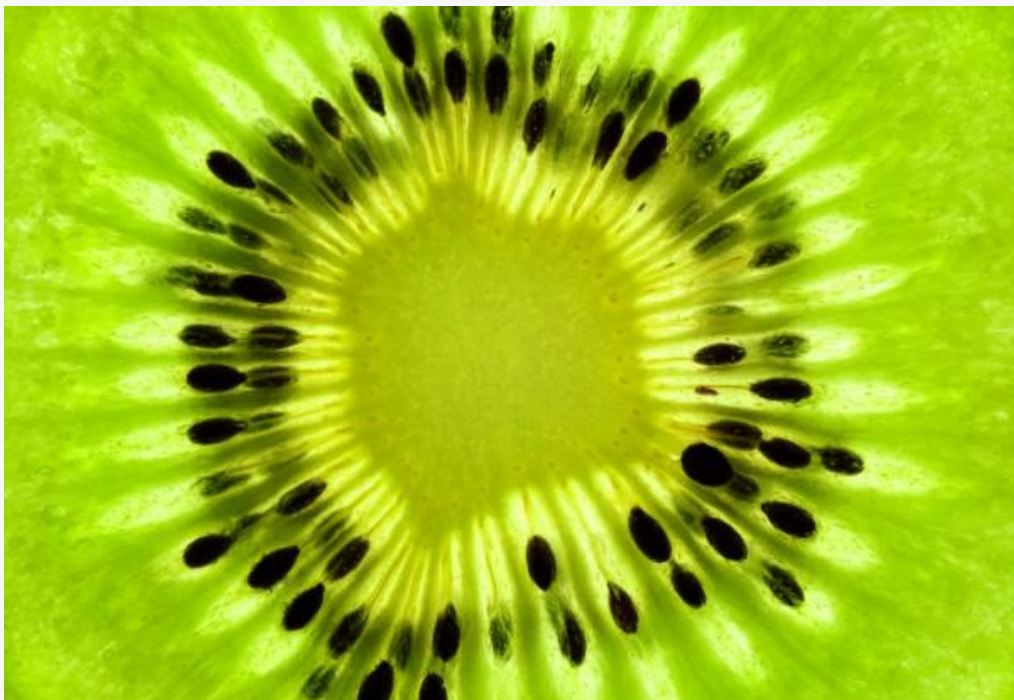
Macrofotografie: de “do’s and dont’s

Bij close-up of macrofotografie denken we al gauw aan bloemen, planten en insecten. Leuk om te fotograferen, vooral als het weer ordentelijk is. Maar ook andere onderwerpen kunnen enorm fascinerend zijn wanneer je ze van heel dichtbij fotografeert. Soms worden ze zelfs bijna onherkenbaar, dus dat kan heel abstracte beelden opleveren. Kruip eens heel dicht op je onderwerp en er gaat een wereld voor je open!

Je hoeft niet ver weg.

Het mooie van macrofotografie is dat je dingen kunt laten zien die je normaal gesproken niet ziet. Macrofotografie is bovendien heel dichtbij. Je hoeft niet per se naar een bijzondere plek hoeft om een bijzondere foto te kunnen maken. De meest interessante onderwerpen vind je gewoon in en rond het huis.

Kader je onderwerp in

Hoe minder in beeld, hoe krachtiger het beeld. Dat geldt vast en zeker voor close-up foto's. Storende elementen, hoe klein ook, kunnen namelijk al snel de aandacht van het onderwerp afleiden. Daarom is het slim om je onderwerp sterk in te kaderen. Zo heb je weinig last van een afleidende omgeving en je foto krijgt zo automatisch veel meer zeggingskracht!

Laat je ogen wennen

Wanneer je je gaat bezighouden met macrofotografie zal je merken dat je heel anders gaat kijken naar de wereld om je heen. Je gaat je verdiepen in de wereld van het kleine, van de details. Buiten sta je de helft van de tijd voorover gebukt te speuren naar boeiende onderwerpen en opeens zie je overal mooie patronen en structuren, waar je eerder misschien alleen het geheel zag. Ook ritme en herhalingen zorgen vaak voor aansprekende foto's. Zie je nog niet direct overal een foto in? Dat kan heel goed, je ogen moeten nog wennen aan die 'andere wereld'.

Door de knieën

Om in de macrowereld door te dringen, zal je regelmatig door de knieën moeten om op gelijke hoogte met je onderwerp te komen. (Maar zorg dat je terug recht geraakt). Zo kun je werkelijk contact maken.

Bij een hoger standpunt dan het onderwerp fotografeer je bovendien de dichtbijgelegen achtergrond mee, waardoor je onderwerp niet vrijkomt. En dat is nu juist één van de mooiste aspecten van macrofotografie: die beperkte scherptediepte.

Een statief is erg handig, zelfs noodzakelijk. Hiermee kun je heel precies bepalen waar de scherpte komt te liggen en sluit je uit dat je camera beweegt tijdens het afdrukken.

Het verschil tussen macro en close-up fotografie

Als we iets van dichtbij fotograferen wordt dit al snel bestempeld als macrofotografie. Maar klopt die term eigenlijk wel? Of is het eigenlijk gewoon een close-up foto? Het verschil tussen een macro foto en een close-up is de vergrotingsschaal. Close-up fotografie loopt tot 1:1 vergroting en macrofotografie begint bij 1:1 tot 10:1 vergroting.

1:1 Vergroting betekent dat 1 cm in het echt 1 cm in verhouding met je beeldchip is. Omdat veel camera's een macrostand hebben, wordt er al gauw gesproken over macrofoto's terwijl het dus eigenlijk close up foto's zijn. 'Dichtbij fotografie' is daarom ook een veelgebruikte term.

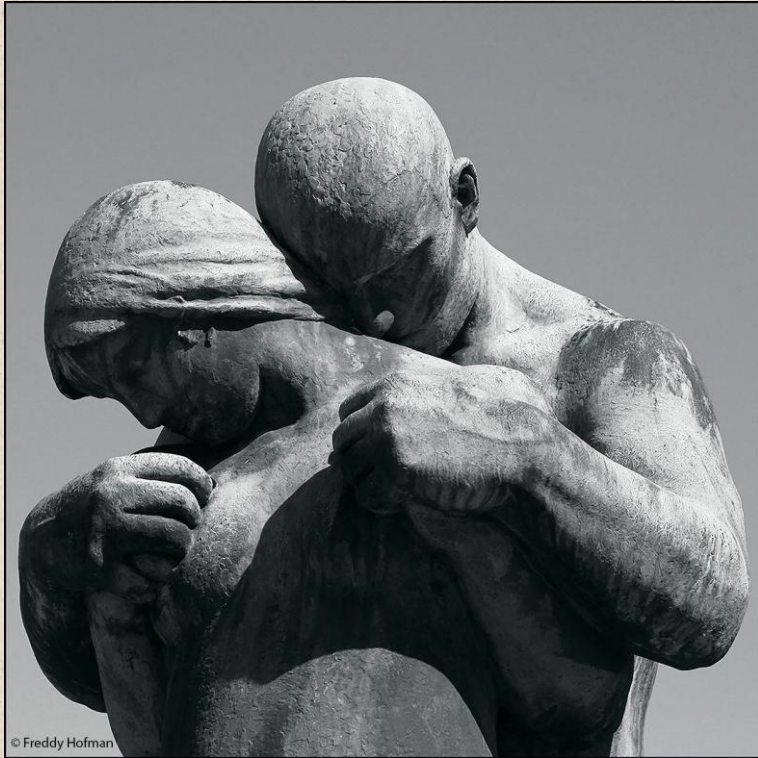
Microfotografie

Er bestaat ook nog zoets als microfotografie. Dat zijn foto's van dingen die je met het blote oog niet meer kunt waarnemen en dit wordt gedaan met behulp van een microscoop. Microfotografie begint bij een vergroting van meer dan 20x.

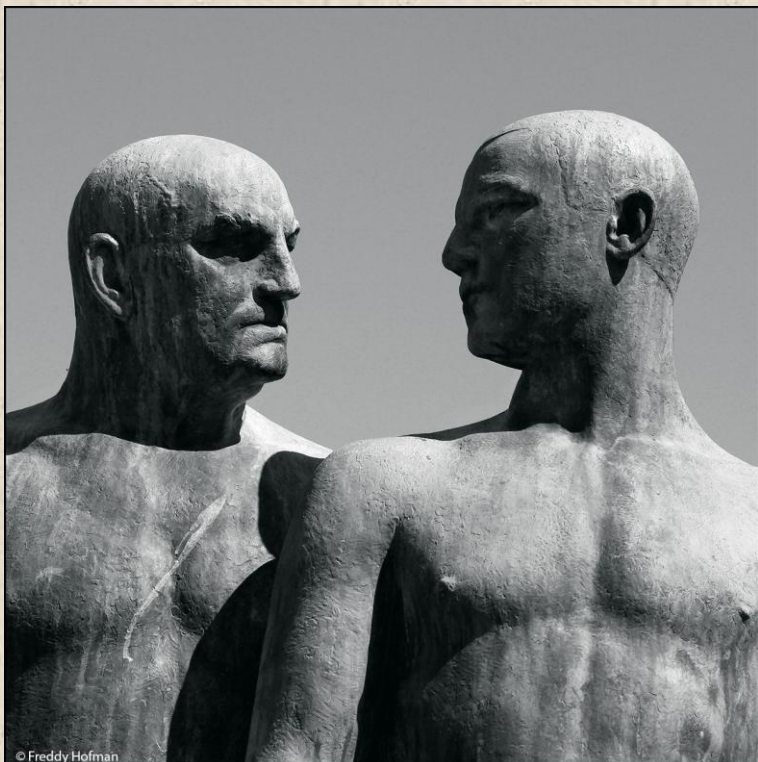
Freddy

Bron: CéWé Lente 2021

Micro - Portfolio

*Freddy
Hofman*

LOKAAL: **O.C. De Burggrave**, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER

Jeanine DEVOS
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

SECRETARIS

Raphaël COCQUYT
Bouwmeestersstr. 32
9040 SINT-AMANDSBERG

☎ 0475 91 86 99

PENNINGMEEESTER

Henri Eggermont
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

COMMISSARISSEN

Koenraad Andries
Droogte 78
9940 EVERGEM

☎ 09 357 78 59

De Schepper Paul
Eindeken 39
9940 EVERGEM

☎ 09 253 54 87

Alle **datums** onder voorbehoud v/d **COVID-19 maatregelen !**

JUN - 25 Geen Clubvergadering

Tijdens de vakantiemaanden juli en augustus
is er geen clubvergadering voorzien!

Het bestuur wenst aan alle leden en hun familie ,
een deugddoend en vooral veilig verlof toe!

SEPT - 03 Geen clubvergadering
- 10 Clubvergadering + start werkjaar 2021 - 2022

- 17 Bespreking digitale beelden
- 24 Bespreking digitale beelden

OKT - 01 Bespreking digitale beelden
- 08 Bespreking digitale beelden
- 15 Bespreking digitale beelden

- 22 Bespreking digitale beelden
- 29 Bespreking digitale beelden

NOV - 05 Bespreking digitale beelden
- 12 **Geen clubvergadering**

- 19 Voorbereiding Digiprojectie

Zat - 20 Digiprojectie om 20 u 00, zaal v/h café De Linden

Zond - 21 Digiprojectie om 16 u 00, zaal v/h café De Linden

- 29 Bespreking digitale beelden

DEC - 03 Bespreking digitale beelden

- 10 Bespreking digitale beelden

CLUBNIEUWS

- Op de eerste vergadering van het nieuwe werkjaar 2021 - 2022 hopen wij van jullie allemaal gezond en wel terug te mogen ontmoeten ! Het leven in afzondering heeft lang genoeg geduurd ! Het zal vast en zeker een gezellig weerzien en vooral ook een gezellige babbel worden én mogelijks zijn er ook een aantal leden die van een veilige vakantie - dicht bij huis of ver weg - hebben kunnen genieten ! Het bestuur voorziet wel een hapje en een drankje !

- **Clublidgeld** betaald voor het werkjaar 2020 -2021, is ook geldig voor het werkjaar 2021 - 2022.

Noteer alvast de volgende datums:

- De jaarlijkse "**Digiprojectie**" zal op zaterdag 20 november om 20.00 uur en zondag 21 november om 16.00 uur, doorgaan in de zaal van het café De Linden, Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem.
- **Zondag 27 maart 2022** de club neemt terug deel aan de **21e Culturele 14-daagse Evergem**. De (reeds 2 X) uitgestelde projectie "**Reizen vanop je stoel**" zal om 16.00 uur doorgaan in de zaal van het café De Linden, Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem.

TIPS VAN EEN PROFESSIONELE FOTOGRAAF

Tamara Lackey voor het maken van de beste kinderportretten

DEEL 1

Foto links © Tamara Lackey, D800, AF-S NIKKOR 85mm f/1.4G, 1/250s, f/2.8, ISO 160, handmatige belichting, matrixmeting.

Het was wat later op de dag bij warmer licht en ik probeerde haar zover te krijgen niet alleen gekke bekken te trekken maar haar natuurlijke glimlach te laten zien. Het is fantastisch om bij helder licht een natuurlijke blik van de gefotografeerde persoon te krijgen en het is steeds weer alle moeite waard.

Voordat u de locatie en het licht beoordeelt, voordat u de camera tevoorschijn haalt en het objectief kiest, is het een goed idee om een strategie en psychologie uit te stippelen.

Dat zijn echt essentiële elementen die u nodig hebt om zo goed mogelijke foto's van uw kinderen of kleinkinderen, neefjes of nichtjes te maken.

Dat is iets wat we van Tamara Lackey hebben geleerd. Haar talent voor portretten en lifestylefoto's bewijst niet alleen haar vaardigheden op het gebied van beeldvorming, maar een ook goede beheersing van de benodigde strategieën. Tamara legt consistent stemmingen, momenten en gezichtsuitdrukkingen vast die gedenkwaardige beelden van kinderen opleveren.

Hier volgt meer van wat we hebben geleerd:

LEEFTIJDEN EN VERWACHTINGEN

De leeftijd van de geportretteerde bepaalt wat u eruit kunt halen. "Als ik te maken heb met jongere kinderen, van baby's tot kleuters, bestaat een deel van mijn werk uit beheersing," aldus Tamara.

"Ik weet vanaf het begin dat ze niet graag worden gefotografeerd, [en] ik moet ze bij de les houden. Dus moet ik ervoor zorgen dat ik een leuke uitdrukking krijg in die milliseconde die ik heb.

" Beheersing kan betekenen dat Tamara van de fotosessie of een deel ervan een spelletje maakt om het kind op de plek te houden die zij heeft uitgekozen. Of het kan betekenen dat ze een locatie opzet en het kind er rustig, 'op een inspirerende en niet-bedreigende manier' naartoe moet krijgen.

"Ik denk altijd, hoe krijg ik ze zover dat ik niet altijd de achterkant van hun hoofd fotografeer.

Voor die leeftijd verlaag ik mijn verwachtingen over het soort interactie dat ik krijg en maak ik snel gebruik van de paar momenten die ik krijg."

Bij vier- tot negenjarigen verwacht Tamara veel aandachtstrekkerij.

"Ze gaan voor me optreden – kijk eens hoe ik dit doe, kijk eens hoe ik dat doe" – dus moet ik ervoor zorgen dat ik dat fotografeer, maar ook meer authentieke opnamen maak.

Kinderen van 9 tot 12 of 13 jaar die Tamara fotografeert, zijn zich er erg van bewust over hoe ze eruitzien en hoe ze overkomen.

Ze denken: "Zie ik er cool uit, zie ik er mooi uit, zie ik er hip uit en ziet dit er goed uit op Instagram?"

Een van mijn taken is dus ze te helpen zich zeker over zichzelf en op hun gemak te voelen en ik neem extra maatregelen om ze aantrekkelijk te fotograferen omdat dat nu belangrijker voor ze is.

En als ik ze laat zien dat ik ze aantrekkelijk fotografeer, omdat ik ze goed laat poseren en goed belicht, krijg ik een meer authentieke betrokkenheid."

Bij tieners probeert Tamara altijd eerlijk te blijven: "Of het nu wel of niet expliciet wordt gezegd, ik laat merken dat ik weet dat ze hier liever niet willen zijn om te worden gefotografeerd.

Ze vertelt hen dat ze aan hun kant staat, spreekt een tijd af ("het gaat maar een paar uurtjes duren") en gaat op zoek naar minieme gezichtsuitdrukkingen die ze probeert vast te leggen.

"Het duurt maar een seconde om een lach of een intense blik te krijgen voordat ze zich realiseren dat ze eigenlijk niet op mij willen reageren." Ze praat met ze, maar vermijdt voor de hand liggende vragen.

"Wat studeer je op school?" gaat niet werken. "Ze hebben daar van tevoren bepaalde antwoorden en gezichtsuitdrukkingen voor", zegt ze. Dus gaat ze voor het ongebruikelijke, zoals vragen naar hun standpunt over de actuele politiek.

De maatstaf voor haar succes met tieners is het aantal keren dat ze een variant hoort van "Ik wist niet dat je zulke foto's maakt !" wanneer ze de beelden achter op de camera zien.

Tamara: "Wanneer je een video van mij bekijkt waarin ik kinderen fotografeer, lijkt het niet alsof ik iets gedaan krijg, maar voor een gezichtsuitdrukking heb ik slechts 1/200 of 1/1000 seconde nodig.

Ik begin heel ontspannen aan een fotosessie omdat ik weet dat ik slechts hier en daar een fractie van een seconde nodig heb en als ik er acht of tien krijg, is dat genoeg."

© Tamara Lackey, D4, AF-S NIKKOR 24-70mm f/2.8G ED, 1/800s, f/9, ISO 200, handmatige belichting, spotmeting.

"Ik heb gewerkt met dit meisje, haar zus en haar moeder, we zijn in het water geweest, op het zand, en na een tijdje verveelde ik haar, wat eigenlijk goed is.

Na een lange tijd te proberen haar bezig te houden, wilde ik het liefst onzichtbaar worden op de achtergrond en dat lukte. Ze liep gewoon verveeld weg en ik pakte dat moment."

Wordt vervolgd.